

ad perfectionem simpliciter, nam dicitur d. 4. de septuaginta
 q. 2. d. dicitur simpliciter. Quod videtur, si est simpliciter
 simpliciter illam perfectionem, quod nullam imperfectionem
 includit, quod oppositum est, cum alia perfectione, si unum
 melius est, quod oppositum est, quod in ratione dicitur, ita
 videtur, ut non sit alia melius, et perfectior; Nec in
 eadem forma ratio aliqua, cum sibi oppositum ratio inveniat.

Mag. i. p. d. 122. v. 4. n. 10. Ego fert, quod dicitur
 in ratio, si sit perfectio simpliciter simpliciter. Fuit
 illud, ergo dicitur dicitur, quod non includit imperfectionem,
 si est compatibilis in eadem ratione dicitur, ac ad id dicitur non
 sibi est oppositum, quod non sit hoc, cum non excludant ab illa in-
 forma non, perfectionem aliquam, nec una aliam, et alioquin im-
 perfectionem, non continent. Hoc tunc, si cogit dicitur

dicitur a propria forma, quoniam si sit esse dicitur, ut dicitur
 quod dicitur, ratio dicitur, et non impediunt, sed sit et omni
 compatibilis in eadem esse, utamur in personam, et imperium
 ratio dicitur, et non ratio dicitur, nequit si facti, cum
 ratio dicitur, in eadem forma. Sed non dicitur est facti, et facti
 quod dicitur, et facti.

Nec in hoc habet quibusdam, unde videtur
 quod ad perfectionem simpliciter simpliciter, quod ea nunquam, alia
 si perfectionem oppositum. Sed cum si alia si prout, quod prout
 dicitur, quod si perfectionem dicitur absolute, et dicitur
 dicitur, si perfectionem simpliciter simpliciter. Quod est, non dicitur
 quod illa se compatiantur in eadem esse dicitur, et est omni, in
 quod forma facti dicitur, non dicitur, non utamur, cum sit
 ratione, sit si in esse dicitur, prout abstractio ab omni, et
 et in facti, in facti dicitur, quod perfectio simpliciter simpliciter,
 si sit esse facti, non dicitur imperium aliam perfectionem, et prout
 si personam, cum non imperium dicitur, et dicitur, bene prout dicitur
 quod, quod ratio dicitur, et ad esse, non includant, cum sit
 a forma, et excludant, Nec dicitur, aut si, in uno prout
 facti inveniantur, non tunc perfectionem simpliciter simpliciter
 est. Fuit, ergo in dicitur, ratio manet.

relatō, ē realij, nō, ad id qd reale, & positivū nō ē. Nō potest
 qd relatō, debeat ēe relatō dēi, tōij, a suo correlativo, qd ex
 hoc cap. exprimum ē, unū reali ordo realium dēiōem potest
 ēē. Suppositō igitur hō, ut corōij, qd vidēi potest apud
 Dur. d. 47. s. 1. n. 4. ut r. vbi plures iōes. In qd
 nō dicimus, ut tōij unū relatō, sit aliquid absolutū an rē-
 unū. In qd, Et dē gmo, unū nō relatō, plures tōij hōē potest,
 in qd. unū relatōem specificā dēiō sumēda sit, qd familij
 specie hujus pōnti, ordan potest, qd in ead pō, aliqd
 singularitē attingit, et hō spō, in qd tōij relatō dēi-
 sit.

SECTIO 1a

Quod tōij unū relatō, sit aliquid absolutum,
 an relativum.

Veritas huiusmodi quod de tōij mali, sicut et in huiusmodi rela-
 tione unū relatō, nam huiusmodi semper ē aliquid absolutū, ut in-
 ducit hō in relatōe patris, qd qd tōij ultimato, qd mali hō
 filiū qd unū, qd ultimo demōstrat filiū. Et ē aliquid absolutū,
 qd nō ē relatōe similitudinē, qd qd tōij ultimato, hō ab hō hō,
 t. subitō, qd ē absolutū. Et hō de aliq. Ratio apriori hōij
 nō, videt ē, qd relatō nō ē se substantē, ut qd sem-
 p. nō, unū pōnti aliquo, qd ut videtur, nō pot ē relatō-
 unū, qd qd in se, semper relatō ultimato ē, absolutū relatō.

Itē, qd, qd saltem in relatōe dēiō, nō valet hōc
 dōmō. Qd in hō, unū relatō, nō demōstrat
 aliquid absolutū, nō ad illud hō hō. Nō valet autem hōc
 in aliq. relationibz dēiō, quoniam hōc nō pōt substantē,
 unū bene pōnt qm, ad aliquid relatōem tōij, unū tōij ad
 aliquid absolutū, unū relatōe dēiō, ex eoz substantē, sint,
 nō egeant fieri, ut eia illo egeat. Tandem hōij pōnt
 de relatōe pōntialibz, de qd agimus, qd qd vacat, ē accendū
 ii. Et nihilominus vā ē, qd tōij relatōe dēiō, ē substantē, unū nō
 referri ad aliquid, nisi qd in qd hō, qd qd hō, ē ē relatōe, qd eia
 unū constat, qd qd semper hōij unū relatō ultimato, aliquid abso-

Subi' inuoluet, ne uideret ea p' se in alio. De tri
ign' facti, seu de tri illo, ad q'm in tri' h'is' uel'io, e' mag' du-
bitio; an ille r'ius sit, & abstractus?

1° tri' tenet, tri' q'm' q'm' u'ius uel'io, semp
in aliam, s'ue uel'io' inu'io ad aliam tri';
Hec e' q' 2° p' q' 13. a. 11. Hyp. in. 1. de. 30. q' 1. nota.
Gh. 3°. Font. lib. 1. met. cap. 15. q' 4. s. 4. ubi alios uel'io.
p'bo 2° hanc sententiam, u'ius alia' p'latione' p'p'ita iam notata
sentia p'cedentem. Relatiuus iuxta Philonem e' d'p'ensio
ad aliud, si sit igno'io, sit na, & sit co'f'io, s' d' u'ius
uel'io, n' tri'io' facti ad aliam uel'io, s' ad aliquid absolu-
tum, iam relatiuus, ne forte sit igno'io, ne na, ne u'io,
q' d' e'. N' forte sit igno'io, q'm' si pater, ut pater
e', n' refertur filio' ad filium, s' ut simpliciter, s'ue ad
uel'io' filij, s' ut refertur ad illum ho'm, q' filij est, iam
uel'io' Patris, n' est sit igno'io, cum uel'io' filij; s' d' u'
subtra' filij. 2° n' e' u'io uel'io' sit na, q'm' si pater, ut
pater e', tri'io' ad absolute, & n' ad filium, ut facti uel'io'
u'ius e'; iam pater facti e' prior na' uel'io' filij, & poster-
rior e', & conu'it adu'm'ie h'is, q' filij dicitur. 3° u'io'it
uel'io' sit d'f'io; q'm' adu' uel'io' uel'io' uel'io' ad
u'ius uel'io' h'is, n'io' / Pater e' d' q' u'io'it filium / q' ex-
p'licanda e' uel'io' q' om'ia ad tri'io'. s' tri' u'ius uel'io' in
p'ota appi, e' aliq'd absolute, q' p' hoc exponenda fuit na' uel-
io' & u'io'it uel'io' n' conu'it sit d'f'io, s' d' h'um' e'nt
sit d'f'io uel'io' & illud absolute, q' q'nt u'io'it tri', q'
cum e'uatat d'om'ia Philo', uel'io' d'ic'ndu' u'io'it, u'io' uel'io' tri-
ri ad aliam uel'io' inu'io.

Hoc futurum h'it tri' p'ri, q' tri' postulante u'io'. s'
1° q' d'nebat uel'io' e' sit igno'io, q'm' tri'
u'ius uel'io' e'nt alia uel'io'. u'io' uel'io' e' sit igno'io, n' e'nt,
q' uel'io' tri'io' ad aliam uel'io' inu'io, s' u'io'it, q' igno'io
uel'io' aliq', & tri' absolute ad q'm' facti, ut u'io'it u'io'it, ut
igno'io u'io'it igno'io uel'io', & in tri' absolute, ut in f'io' p'
p'rio u'io'it, q' q' ad illo uel'io' u'io'it d'ic'ndu', q'm' d' u'io'it

ignita sua aliqua, sub sua rōe, eadē rōe inq̄nto, & n̄ p̄
 fr̄, & gōm̄. *Pl. 2^a* rōm̄ dicit rōm̄, eadē n̄, gō
 rōm̄ in fabe, n̄ ponit ut unū trō. hoc ē unū falo, & p̄t
 trōm̄, & ad illam sup̄tō. *Pl. 3^a* rōm̄ dicitur d, rōm̄ dicitur q̄
 & f̄rō, eadē p̄tōm̄ f̄rō, atq̄ dicit, eadē rōm̄ eadē sit n̄
 cum alia trō sit posterior, ut p̄tōm̄ ippum & conditōe h̄it, alia
 et app̄a rōm̄ rōm̄ posterior sit, eadē rōm̄ & trō ē, & rōm̄, f̄rō
 h̄it sit 2^a. *Pl. 3^a* rōm̄ dicitur d, rōm̄ dicitur q̄ alia
 rōm̄, & n̄ rōm̄ & f̄rōm̄ trōm̄, & rōm̄ q̄ aliquid con
 iunctum f̄rō trō, & h̄it de h̄it rōm̄, unū f̄rō. *Pl. 4^a* dicit
 illa / p̄tō ē q̄ rōm̄ rōm̄ / h̄it h̄it f̄rō / p̄tō ē
 & d, gō rōm̄ rōm̄ rōm̄ filij, h̄it d, gō h̄it rōm̄ d
 filium.

2^a rōm̄ p̄tō unū trō, alia, rōm̄ rōm̄
 & h̄it rōm̄ eadē ad dicit, & h̄it, h̄it f̄rō,
 & rōm̄, ad aliquid absolute. *Pl. 5^a* rōm̄ rōm̄. *Pl. 6^a* rōm̄ dicit
 h̄it rōm̄, h̄it f̄rō, & rōm̄ ad aliam rōm̄. Ita op̄m̄
Pl. 7^a rōm̄. v. 11. *Pl. 8^a* rōm̄. d. 14. *Pl. 9^a* rōm̄
 v. de rōm̄ q̄. r. n. 131. *Pl. 10^a* rōm̄. v. 13. *Pl. 11^a* rōm̄
 cum dicitur dicit, & ad 2^a rōm̄, & gō, in rōm̄, n̄ mutui, et
 una h̄it n̄ dicit rōm̄. *Pl. 12^a* rōm̄ & dicit ad f̄rō, ut constat
 ex dicit. v. d. gō rōm̄ eadē trōm̄ ad aliquid absolute, & h̄it de
 alij, n̄ mutui, & nullam rōm̄ rōm̄ inueniunt ad gōm̄ rōm̄
 et. *Pl. 13^a* rōm̄ p̄tō de rōm̄ mutui, h̄it h̄it rōm̄ & dicitur ad
 2^a. *Pl. 14^a* rōm̄ h̄it rōm̄, & h̄it rōm̄, n̄ dicitur rōm̄
 m̄, h̄it p̄tō & h̄it f̄rō. *Pl. 15^a* rōm̄ rōm̄ dicitur ten
 tō, aliqua rōm̄ ex f̄rō, rōm̄ ē, in rōm̄ & rōm̄, & h̄it in
 f̄rō, unū p̄tō rōm̄ rōm̄ app̄a, contra m̄m̄ op̄m̄.

3^a rōm̄ p̄tō rōm̄, app̄a, n̄ rōm̄ in rōm̄
 rōm̄ n̄ mutui, & it̄ in mutui, unū rōm̄ h̄it
 p̄tō m̄m̄, & ad gō f̄rō trōm̄, aliquid absolute, & n̄ rōm̄.
 Ita dicitur in 2^a d. 30. q. 1. f̄rō, & h̄it, dicitur ibid. q. 1.
 q. 1. a. 2. ad 3^m. *Pl. 16^a* rōm̄. v. 14. q. 1. a. 2. ad 3^m. *Pl. 17^a*
 q. d. 14. v. 1. a. 22. vbi dicitur q̄ rōm̄ in p̄tōm̄
 rōm̄ rōm̄, h̄it ad absolute, & n̄ ad rōm̄, nisi

fieri illam referri ad Deum, quia referuntur eadem rationem ipsam
 Deum extrinsecus, quod in eo primum, quia ratio illa fieri ad
 Deum refertur, hoc tamen absolute, ut videtur: Sed
 certum, cum ea ratio, ex eo intelligatur Deum rationem ad seipsum
 extrinsecus, quod in eo primum extrinsecus, quod in se primum, ad Deum
 refertur. ~~Ita~~ arguitur fieri potest, in omni rebus, et mutua
 alii occurrere mutuaque opposita, licet
 ratio ad rationem ratio, quod in Deo esse videtur, aut in re
 subiecta, sicut in quibus tria rationes, et mutua: Quia igitur, ratio
 ad rationem ratio, esse potest Deum, ut ratio fieri, dicitur tamen, ad Deum
 relationem, et sic de aliis; hoc tamen est factum. Sed quia illa ratio ratio,
 in se non existit, potest enim nullus de ea cogitare illud ut videtur
 et, et hoc tempore non habetur, ut patet. Sed nihilominus ra-
 tio fieri, et sic tunc existat. De nunquam existit ratio, nisi
 extrinsece fieri, et tunc, quod non ratio ratio, quod non dicitur; De aliis
 absolute fieri ratio ratio; Nec valet, quod ratio illa ratio, temp
 sit obiectum, in ista dicitur, tam ut factibile cognoscitur,
 quod de hoc ratio sit quod infinitum ratio dicitur, Primum
 ratio ad rationem fieri, et sic, quod ratio fieri, non respicit
 Deum, ut dicitur de fieri, ut dicitur ratio, et ratio, ut speculante
 ratio ratio, tamen ratio refertur quod in ista dicitur, temp sit ratio
 ratio ratio, ad rationem fieri, et multo magis ratio ratio ratio, in
 ratio ratio ad subiectum, si supponamus, quod subiectum, ad quod ratio, non sit
 Deum, quod ratio ratio ratio, nullo modo attingit Deum, ut videtur
 fieri.

Ultima haec in re deinde, excogitata sunt a me
 Fonseca. s. Met. c. 10. s. 4. dum dicitur, ratio
 Creatoris. Sed, temp convenire Deo, omnino non videtur, sed ratio
 fieri, consequitur ad Deum ratio dicitur, non quidem ad Deum abso-
 lute simpliciter. De potest illi convenire ratio Creatoris, ac potest
 esse, ratio ratio ratio non habere quod tamen aliquid absolute: Sicut
 Philosophus, in aliis rationibus, et mutua, si non haec ratio ratio,
 ratio et quadrat, quia ratio ad dicitur totum quod Fonseca con-
 temnit, ad huc factum est, quod ratio fieri, et actu existit, potest
 ratio ad rationem actu, non extrinsecus, De hanc conventionem:

Propos 1° si similia sentiant, De aliqua rebus rea-
li sua, & amor sine potest, sed in hoc euentu
rebus sua ad obiectum, & ita rebus amoris ad suum obiectum, tunc
omni, ad aliam rebus realem, quod bene potest saltem aliquid
de rebus, hinc per tria in uno, habent rebus. Hinc ergo
potest non inprimis, hoc non est per se in rebus, sed per accidens, ut
per accidens per se, aut amor per se obiectum rebus. Quod
directe, & per se, nunquam una rebus, hinc per tria, aliam rebus,
sibi oppositam, & ea per tria correspondenti. Et in hac sententia
intelligendam est hanc unam sententiam, nec est illam per se arguam
factum, omnem rebus, & est obiectum amoris, vel sine, hinc per
quodam rebus, non est rebus opposita, & correspondere debet rebus,
in amore, aut sine facta. Et dicitur facile, quia rebus illa, de
per hinc sua, & amor, non sit rebus, ut supponitur, existit per se,
antiquam sine aut amor ad. quod signum est per se sit rebus illi
rebus, & in sua, vel amore hinc, quia hinc, nunquam sine rebus
sibi opposita, si aliqua hinc existit. Nunquam. rebus per se
sine per se.

Propos 2° Una rebus dicitur hinc per tria in uno alia,
quod nihil prohibet, quod in seipso ad contingat: in seipso
valere per se. Hinc ad utrum, cum rebus dicitur hinc, ad quod
rebus arguitur. Sed in hoc nihil rebus arguit, quod rebus rebus
quod una rebus dicitur hinc ad aliam. Et concedendum est per se
in seipso, negando tamen in seipso, & idem infero, de rebus rebus.
Cum namque in seipso hinc rebus rebus arguatur, fatendum est
quod ratio una rebus dicitur ad aliam in seipso, siquidem ad id
trahi debet, quod rebus in seipso arguitur. Sed in rebus hinc, ita
se hinc, ut in seipso rebus arguatur, sua rebus opposita, per se
sine rebus. Sed est per se hinc, & ergo in seipso. Hinc
ex hoc cap. non nos loquitur, ut idem de illis sententia, quod de seipso
cum in seipso hinc rebus rebus arguatur, rebus arguatur, quod
in seipso rebus rebus. Sed dicitur, quod rebus sunt substantia, quod
rebus non unum, idem est, non unum, hinc in seipso ad aliam rebus.
Et quia hinc in seipso, non rebus hinc, cum iam hinc, rebus
sine per se rebus, non est per se substantiam. Sed est in seipso
rebus.

Proprii 3°. Una relatio iacta pendet ab alia rebus
 et non pendet tantum a causa, sed tantum a tria factis.
 Si nam, quod una relatio, et potest utriusque sine alia. Non potest, dis-
 currenti quod si ius, et iactat, ubi nullam in rebus iactat
 inuenit, uno in hoc, a rebus tantum iactat, quod iactat
 Si legendo iactat, quod hinc una relatio pendet ab alia iacta, in
 tantum hoc non est, in iacta pendet ab aliquo absoluto, quod
 iacta relatio opposita. Sed una relatio pendet iacta a tria. et ab
 aliquo absoluto, pendet ab alia rebus iactat, et conuenit, et
 inuenit inuenit, qui hic illud absolute, quod iactat tria
 rebus, una rebus, cuius est iacta. et

Si iacta a. Relatio opposita, ius tria factis, et non
 opposita sunt, rebus iacta respondentia, quod iacta est,
 et tria unius rebus, et sic aliquo absolute. Nam, et iacta non
 te hinc pro min. quod opposita rebus, iacta ius rebus, et in
 hoc ab absolute aliquo. Si rebus opposita et rebus tria factis
 et sic referunt, et sic illud, et unum sunt, cum tria factis, et
 hinc est rebus. Sed conuenit nam, in hoc sensu, facta est min. ad
 cuius gloria dicendum est, quod iacta opposita rebus, hinc iacta.
 Cum, iacta rebus, et rebus ipsam, et non unum in
 absolute opposita, ius rebus, aut iacta. Nam relatio, et opposita
 et aliam rebus, et sic respondentia, ius quod ea iacta est, cum
 sunt, quod rebus est tria factis. Hinc intelligitur unum relatio facta
 et sumptum, et referunt, et ad suum correlatiuum sumptum
 facta. et sumptum quod rebus, et referunt, et ad suum correlatiuum
 ius sunt, cum hinc sic factis tria rebus, ut diximus.
 Quod non ad suum correlatiuum facta, hoc est ad rebus, quod cum facta
 te unum est. Iacta potest hoc facta, sumptum argo ea
 hinc rebus, et facta, et sic facta, et non, et facta, in illis con-
 ius potest, opposita. et hinc iacta iacta ius, et non
 et 2° argum

SECTIO 2^a

Quod relatio plus tria regat, et debent actu extere.
 Ex ista sententia, due respondentia difficultate, et sic nam,

Quicquid est hanc etiam, filius est relictus quoddam
 hinc per totum dicitur, quod non videtur verum, patrem vi-
 detur et matrem, et sic patrem respicit omnia relictis, diversam
 ab ea quae matrem respicit, quod iam relictis potestatem plures videtur
 adhibere, non est de plerisque relictis, hoc respicit. Minus, in
 ea sit dubitatio, quod quae extitit uno parente, filius aliumque
 prodesse sicut respicit, sed non ea relictis quae extitit parentem ut
 proinde, quoniam illi non acquiritur, quod patre hanc relictis proventu
 et iure suo alii dicitur, non respiciendo parentem, quod extitit
 est, Regem autem respiciendo. Proinde vis huius argui, in
 ea sententia in qua deservit, relictis filii et matris ad filium
 et per se dicitur, in qua sententia dicitur videri, quod et alio filii
 ad parentes, per se dicitur, atque deo, quod videri non possunt
 in via, et eandem aliam, tendentem dicitur in partem, et ma-
 trem.

Consequenter dicitur, per se, ut negando minus dicitur argui, ut
 dicitur filium respiciendo duobus relictis utroque par-
 ente. Tamen Tomacia quod quae vultu respiciendo plures hinc ad-
 apte, sed omnia relictis respicit ut dicitur in ea etiam. De
 filio potestatem matrem et patrem dicitur, quod verum con-
 ea relictis respicit. Item, quod videtur ad filium remitti, et
 quoniam dicitur eadem non relictis, sed sicut filii, et sicut remitti
 filio, quoniam partem dicitur, primum, et non multum plu-
 ent in uno, eodem filio, quod non relictis ad parentes.

Sed proinde minus, ut Tomacia dicitur eandem
 relictis, quod, inquit, verum parentem ad generationem ma-
 tris. Sed hinc, post generationem alter parentis moriatur, non
 est de utroque filio, inhiatulum est, quoniam in utroque parente vivunt.
 Sed respicit in argui dicitur, de relictis patris, et matris, et
 quibus in. Et si dicitur per se alio patris et matris, non in-
 iumentum, quod ex se parentem dicitur, duo relictis per se dicitur,
 cum ea per se filii, ad utroque, dicitur, utraque relictis. Et non est in-
 quoniam, quod eadem eadem, nam et hanc omnia relictis respiciat
 hinc ad eum duplici relictis, per se dicitur respiciat, quod eadem
 non est, cum altera hanc etiam, hinc in argui mali

tutus, alia in iū fili. Sic 2. q. 1. si hinc tanta non,
 si sibi no dicitur veloy Patri, & Mater. qd tota, ut de iur.
 ead in rebo pis respicit, & nihilominus si pis sint si-
 milans, dicitur in rebo, tunc respiciunt. In 2. q. 1. de
 in fili, & parentibus. He. n. una solum rebo pariter,
 qd ratio postulat respicit, licet ab iudic, dicitur in rebo
 respiciati.

Johanni d. For. solus, duo tū in dicitur in
 ha. 1. m. qd te parente duera, spi rebo sibi
 respiciant, adue nihilominus qd una no reboia riant adu.
 sibi namq, uij illa, spi duera forat, qd tunc qd con-
 current actiue, ad generiam, Mater vō solum, qd amul-
 tis dicitur, ut videtur, ad 1. de generi cap. 4. q. 2. r.
 a. 4. q. 1. filius respicit patrem, ut iam actiue, Matrem ut iam
 passiuam, qd nō p eand no respicit. In qd dicitur un-
 nodum adue uolunt, qd motus altem pariter, puenit
 alio illa, qd filius utraq, parentem respiciunt: imphet. n.
 can uno rem, in eadem unij, actiue unū tū respicit
 in uoluntate adu. & tū sibi rīt: ad rebo filij uiuū,
 sibi parentibus, habet qd uoluntate, & tū adu. utraq,
 qd unum sibi puenit exoritur, respicit filij ad utraq, qd
 si nō, ad unū tū parentem respicit filij respicit ut que-
 reat, qd, una altem motus sit, in dicitur in dicit, qd rebo nō
 ut ead capi filij, tū nō dicitur.

Ad q. 1. q. 1. For. si respondet, psumus rīt, si
 cum ipso uelimus dicitur, qd capi filij d pū-
 tus sit unū tantum rebo, psumus, unū rīt, ad 1. q. 1. q. 1.
 dicitur, filij unū rebo, utraq, parentem respicit, quia
 qd altem puenit actiue, & passiuē altem. In actiue utraq,
 ut d. q. 1. q. 1. & respicit ad filij, in hac ultima epica, qd
 dicitur nō respicit, adue tū filij, unū rebo tantum, illud re-
 spicit, sibi nō tendat in parente, qm eam dicitur uere dicitur
 in ead, & tangit ad spi dicitur, & tangit ad nō dicitur.
 Ad unū tendat in parente, qm de utraq, integrat, unū sibi
 respicit, ad suam generiam, qd ratio pūit, & Matrem sit.

culat, ut Tribus exitis. Hoc it servat totu, ad fil, q' va
rebi respicit, Et si alia genim in magi sit, alia in fili.

Ad 2^m dico, argum concludere, qd mortho pa-
tro leg. relai n' p'nt ee ead q' vivente vtroq' pa-
renter, illos respiciant. Id est sic alia, q' h'p'ulabat, ubi p'ri-
mum p'nt ee relai, qd p'nat pari tri d'ecti, sine quo
ista relai nequit q' h'ere. Ad q' q' non relai frater-
nitij, aut maternitij, p'ntulat generim extantem, q' tunc
ad relai, qd' aliter parenti e vita descendit: qd' ne dabit
nova relai ad quid sup'dictum, d'uisse, et ee relai. Sic t'
ad novam relai, p'ntuppentim iam abim aliam relai,
adim extantem, satis ee generim, extantem facti, aut vir-
tute; Nam bene h'ic in nro excoite, in q' vivente vtriq' ge-
nerai p'terita, q' facti exiti vtraq' filij, p' generim p'te-
ritam p'ntula. Vixi ad novam relai, p'ntuppentim
iam aliam se p'rium, satis ee, generim virtute extitit,
q' ad 2^{am} relai paternitatis, h'ic oio d' generai extitit
q' filij ee ascipiat, qd' n' h'ic, nisi d'cti abique io, ac-
tu extitit, Et con' istis ee.

Ad 3^m dico, n' minus p'ntula p'rium, nisi un' h'ic
d' 27. 17. n' 2° p'ntula filij respicit p'nt,
Et matrem, duplii rebe, no' d'icta. Ad d'icta, in Sac-
rioc, h'ic videt, q' n'q' h'ic bene d' h'ic, n' attingat nec
aliquis alij, q' n' videt. Videt, vixit, h'ic, (Ne o' n' n'
etiam p'ntula, q' d'ict, relata d'icta, plure v'it ee d'cti,
una relai ip'os respicit, filium ee d'cti, n' respicit p'ntula
his, q' p'ntula, vixit p'ntula, Et matrem respicit, n' ut
p'ntula ee respicit, ad generim, q' ut p'ntula, q' de facto, ad
generim respicit, duplii rebe respicienda ee, in ee d'cti, n'
neganda.

Ad h'ic n' q' d'icta videt, ex falso facti, d'icta
trunc p'ntula. Et matrem n' respicit ee ad gen-
erim, q' p'ntula in eo p'ntula falsa iudicari p'nt, q' d'icta
cum ee d'icta d'icta d'icta. Ad n' d'icta de ea
d'icta. Et d'icta, q' ea, q' ee d'icta respicit ee, nullo n'io

